Księga Ezdrasza

Rozdział 1

1. Roku pierwszego Cyrusa, króla Perskiego, aby się wypełniło słowo PANSKIE z ust Jeremiaszowych, wzbudził JAHWE ducha Cyrusa, króla Perskiego, i puścił głos po wszytkim królestwie swym, i na piśmie, rzekąc: **2**. To mówi Cyrus, król Perski: Wszytkie królestwa ziemskie dał mi JAHWE Bóg niebieski i ten mi rozkazał, abych mu zbudował dom w Jeruzalem, które jest w Żydowstwie. **3**. Kto jest między wami ze wszytkiego ludu jego? Niechaj będzie z nimi JAHWE Bóg jego! Niech idzie do Jeruzalem, które jest w Żydowstwie, a niech buduje dom JAHWE Boga Izraelskiego (on ci jest Bóg), który jest w Jeruzalem. **4**. A wszyscy inni po wszystkich miejscach, gdziekolwiek mieszkają, niech go podpomagają mężowie z miejsca swego, srebrem i złotem, i majętnością, i bydłem, oprócz co dobrowolnie ofiarują kościołowi Bożemu, który jest w Jeruzalem. **5**. I powstali przedniejszy z ojców, z Judy i z Beniamin, i kapłani, i Lewitowie, i wszelki, którego Bóg ducha wzbudził, aby szli budować kościół PANSKI, który był w Jeruzalem. **6**. I wszyscy, którzy byli w okolicy, wspomogli ręce ich naczyniem srebrnym i złotym, majętnością i bydłem, sprzętem, oprócz tego, co z dobrej wolej ofiarowali byli. **7**. Król też Cyrus wyniósł naczynia kościoła PANSKIEGO, które był pobrał Nabuchodonozor z Jeruzalem i położył je był we zborze boga swego. **8**. A Cyrus, król Perski, wyniósł je przez ręce Mitridata, syna Gazabar, i odliczył je Sassabasar, książęciu Judzkiemu. **9**. I ta jest liczba ich: Czasz złotych trzydzieści, czasz srebrnych tysiąc, nożów dwadzieścia i dziewięć, **10**. kubków złotych trzydzieści, kubków srebrnych drugich czterzy sta i dziesięć, inszego naczynia tysiąc. **11**. Wszytkiego naczynia złotego i srebrnego pięć tysięcy i czterzy sta; wszytko wziął Sassabasar z temi, którzy wyszli z przeprowadzenia Babilońskiego do Jeruzalem.

Rozdział 2

1. A synowie krainy ci są, którzy wyszli z poimania, które był przeniósł Nabuchodonozor, król Babiloński, do Babilonu; i wrócili się do Jeruzalem i Judy, każdy do miasta swego. **2**. Którzy przyszli z Zorobabelem, Jozue, Nehemia, Saraja, Rachelaja, Mardochaj, Belsan, Mesfar, Begwaj, Rehum, Baana. Poczet mężów ludu Izraelskiego: **3**. Synów Faros, dwa tysiąca sto siedmdziesiąt dwa. **4**. Synów Sefatia, trzy sta siedmdziesiąt dwa. **5**. Synów Area, siedm set siedmdziesiąt i pięć. **6**. Synów Fahat Moab, synów Jozue: Joab, dwa tysiąca ośm set dwanaście. **7**. Synów Elam, tysiąc dwie ście pięćdziesiąt czterzej. **8**. Synów Zetua, dziewięć set czterdzieści pięć. **9**. Synów Zachaj, siedm set sześćdziesiąt. **10**. Synów Bani, sześć set czterdzieści dwa. **11**. Synów Bebaj, sześć set dwadzieścia trzej. **12**. Synów Azgad, tysiąc dwie ście dwadzieścia dwa. **13**. Synów Adonikam, sześć set sześćdziesiąt sześć. **14**. Synów Begwaj, dwa tysiąca pięćdziesiąt sześć. **15**. Synów Adin, czterzy sta pięćdziesiąt czterzej. **16**. Synów Ater, którzy byli z Ezechiasza, dziewięćdziesiąt ośm. **17**. Synów Bezaj, trzy sta dwadzieścia trzej. **18**. Synów Jora, sto

dwanaście. **19**. Synów Hasum, dwie ście dwadzieścia trzej. **20**. Synów Gebbar, dziewięćdziesiąt pięć. **21**. Synów Betlejem, sto dwadzieścia trzej. **22**. Mężów Netufa, pięćdziesiąt i sześć. **23**. Mężów Anatot, sto dwadzieścia i ośm. **24**. Synów Azmawet, czterdzieści dwa. **25**. Synów Kariatiarim, Cefira i Berot, siedm set czterdzieści trzej. **26**. Synów Ramat i Gabaa, sześć set dwadzieścia jeden. **27**. Mężów Machina, sto dwadzieścia dwa. **28**. Mężów Betel i Haj, dwie ście dwadzieścia trzej. **29**. Synów Nebo, pięćdziesiąt dwa. **30**. Synów Megbis, sto pięćdziesiąt sześć. **31**. Synów Elam drugiego, tysiąc dwie ście pięćdziesiąt czterzej. **32**. Synów Har, trzy sta dwadzieścia. **33**. Synów Lod, Hadid i Ono, siedm set dwadzieścia pięć. **34**. Synów Jerycho, trzy sta czterdzieści pięć. **35**. Synów Senaa, trzy tysiące sześć set trzydzieści. **36**. Kapłanów: Synów Jadaja w domu Jozue, dziewięć set siedmdziesiąt trzej. **37**. Synów Emmer, tysiąc pięćdziesiąt dwa. **38**. Synów Feshur, tysiąc dwie ście czterdzieści siedm. **39**. Synów Harim, tysiąc siedmnaście. **40**. Lewitów: Synów Jozue i Cedmihel, synów Odowiasza, siedmdziesiąt czterzej. **41**. Śpiewaków: Synów Asaf, sto dwadzieścia ośm. **42**. Synowie wrotnych: Synowie Sellum, synowie Ater, synowie Telmon, synowie Akkub, synowie Hatita, synowie Sobai, wszytkich sto trzydzieści dziewięć. **43**. Natinejczycy: Synowie Siha, synowie Hasufa, synowie Tabbaot, **44**. synowie Ceros, synowie Siaa, synowie Fadon, **45**. synowie Lebana, synowie Hagaba, synowie Akkub, **46**. synowie Hagab, synowie Semlaj, synowie Hanan, **47**. synowie Gaddel, synowie Gaher, synowie Raaja, **48**. synowie Rasin, synowie Nekoda, synowie Gazam, **49**. synowie Aza, synowie Fasea, synowie Besee, **50**. synowie Asena, synowie Munim, synowie Nefusim, **51**. synowie Bakbuk, synowie Hakufa, synowie Harhur, **52**. synowie Beslut, synowie Mahida, synowie Harsa, **53**. synowie Berkos, synowie Sisara, synowie Tema, **54**. synowie Nasia, synowie Hatifa. **55**. Synowie sług Salomonowych: Synowie Sotaj, synowie Soferet, synowie Faruda, **56**. synowie Jala, synowie Derkon, synowie Geddel, **57**. synowie Safatia, synowie Hatil, synowie Focheret, którzy byli z Asebaim, synowie Ami. **58**. Wszytkich Natinejczyków i synów sług Salomonowych, trzy sta dziewięćdziesiąt dwa. **59**. A ci, którzy wyszli z Telmala, Telharsa, Cherub i Adon, i Emer, i nie mogli pokazać domów ojców swoich i nasienia swego, jeśli z Izraela byli: **60**. Synów Dalaja, synów Tobia, synów Nekoda, sześć set pięćdziesiąt dwa. **61**. A synów kapłańskich: Synowie Hobia, synowie Akkos, synowie Berzellaj, który pojął z córek Berzellaj Galaadczyka żonę i przezwano go ich imieniem: **62**. ci szukali pisma rodu swego i nie naleźli, i wyrzuceni są z kapłaństwa. **63**. I rzekł im Atersata, aby nie jedli z świętego świętych, aż by powstał kapłan uczony i doskonały. **64**. Wszystko mnóstwo jako jeden: czterdzieści dwa tysiąca trzy sta sześćdziesiąt, **65**. oprócz sług ich i służebnic, których było siedm tysięcy trzy sta trzydzieści siedm, a między nimi śpiewaków i śpiewaczek dwie ście. **66**. Koni ich, siedm set trzydzieści sześć; mułów ich, dwie ście czterdzieści pięć; **67**. wielbłądów ich, czterzy sta trzydzieści pięć; osłów ich, sześć tysięcy siedm set dwadzieścia. **68**. A z przedniejszych ojców, gdy wchodzili do kościoła PANSKIEGO, który jest w Jeruzalem, dobrowolnie ofiarowali na dom Boży, aby ji postawili na miejscu jego. **69**. Według przemożenia swego dali nakład na budowanie: złota czerwonych złotych sześćdziesiąt tysięcy i tysiąc,

srebra grzywien pięć tysięcy i sto szat kapłańskich. **70**. Mieszkali tedy kapłani i Lewitowie, i z ludu, i śpiewacy, i wrotni, i Natinejczycy w mieściech swych, i wszytek Izrael w mieściech swych.

Rozdział 3

1. I już był przyszedł miesiąc siódmy, a synowie Izraelowi byli w mieściech swoich, zgromadził się tedy wszytek lud jako mąż jeden do Jeruzalem. **2**. I powstał Jozue, syn Josedek, i bracia jego kapłani, i Zorobabel, syn Salatiel, i bracia jego, i zbudowali ołtarz Bogu Izraelowemu, aby na nim ofiarowali całopalenia, jako napisano w zakonie Mojżesza, męża Bożego. **3**. A ołtarz Boży postawili na podstawkach jego, gdy ich narodowie okolicznych ziem odstraszali, i ofiarowali na nim całopalenie JAHWE po ranu i w wieczór. **4**. I uczynili święto Kuczek, jako napisano jest, i całopalenie na każdy dzień porządnie według przykazania, robotę dnia w dzień jej. **5**. A po tym całopalenie ustawiczne, tak w pierwsze dni miesiąca, jako i we wszytkie uroczyste święta PANSKIE, które były poświęcone, i we wszytkich, w których z chęci był ofiarowany dar JAHWE. **6**. Od pierwszego dnia miesiąca siódmego poczęli ofiarować całopalenie PANU; a kościół Boży jeszcze nie był założony. **7**. I dali pieniądze kamiennikom i murarzom, strawę też i picie, i oliwę Sydończykom i Tyryjczykom, aby prowadzili drzewo cedrowe z Libanu do morza Joppe wedle tego, jako im był Cyrus, król Perski, przykazał. **8**. A roku wtórego przyszcia ich do kościoła Bożego do Jeruzalem, miesiąca wtórego, zaczęli Zorobabel, syn Salatiel, i Jozue, syn Jesedek, i inni z braciej ich kapłani i Lewitowie, i wszyscy, którzy byli przyszli z pojmania do Jeruzalem, i postanowili Lewity od dwudziestu lat i wyższej, aby przynaglali robocie PANSKIEJ, **9**. I stanął Jozue i synowie jego, i bracia jego, Cedmihel i synowie jego, i synowie Juda, jako mąż jeden, aby przypilnowali tych, którzy robili w kościele Bożym, synowie Henadad i synowie ich, i bracia ich Lewitowie. **10**. Gdy tedy założyli murarze kościół PANSKI, stanęli kapłani w ubierze swoim z trąbami, a Lewitowie, synowie Asaf, z cymbałami, aby chwalili Boga przez ręce Dawida, króla Izraelskiego. **11**. I śpiewali pieśni i wyznawanie JAHWE: Iż dobry, iż na wieki miłosierdzie jego nad Izraelem. Wszytek też lud krzyczał krzykiem wielkim, chwaląc JAHWE z tego, iż był założon kościół PANSKI. **12**. Mnodzy też z kapłanów i z Lewitów, i przedniejszy ojców, i starcowie, którzy widzieli kościół pierwszy, gdy był założony, i ten kościół przed oczyma swemi, płakali głosem wielkim; a mnodzy, krzycząc w radości, głos podnosili. **13**. I nie mógł żaden poznać głosu krzyczenia weselących się i głosu płaczu ludu, abowiem lud społecznie krzyczał głosem wielkim i głos daleko było słyszeć.

Rozdział 4

1. I usłyszeli nieprzyjaciele Judy i Beniamin, iż synowie poimania budowali kościół JAHWE Bogu Izraelowemu, **2**. i przystąpiwszy do Zorobabela i do przedniejszych ojców, rzekli im: Niech budujemy z wami, bo tak jako i wy szukamy Boga waszego. Otośmy ofiarowali ofiary ode dni Asor Haddan, króla Assur, który nas tu zaprowadził. **3**. I rzekł im Zorobabel i Jozue, i inszy przedniejszy ojcowie Izraelscy: Nie możecie wy z nami budować domu Bogu naszemu, ale my tylko sami zbudujemy JAHWE Bogu

naszemu, jako nam rozkazał Cyrus, król Perski. **4**. Zstało się tedy, że lud ziemie przeszkadzał rękam ludu Judzkiego i przekazał im w budowaniu. **5**. I najęli przeciwko nim rajce, aby rozproszyli radę ich po wszystkie dni Cyrusa, króla Perskiego, i aż do królestwa Dariusza, króla Perskiego. **6**. A za królestwa Aswera, na początku królestwa jego, napisali skargę na obywatele Judzkie i Jerozolimskie. **7**. I za dni Artakserksa pisał Beselam, Mitridat, i Tabeel, i inni, którzy w radzie ich byli, do Artakserksa, króla Perskiego, a list skargi napisany był po Syryjsku i czytano ji językiem Syryjskim. **8**. Reum Beelteem i Samsaj pisarz napisali list jeden o Jeruzalem do Artakserksa króla takowy: **9**. Reum Beelteem i Samsaj pisarz, i inne rady ich, Dynejczycy, Afarsatachowie, Terfalczycy, Afarsejczycy, Erchuejczycy, Babilończycy, Susanechowie, Diewiowie i Elamitowie, **10**. i inni z narodów, które przeniósł Asenafar, wielki i sławny, i kazał im mieszkać w mieściech Samaryjskich i w innych zarzecznych krainach w pokoju; **11**. (ten jest wypis listu, który posłali do niego): Artakserksowi królowi, słudzy twoi, mężowie, którzy za Rzeką, zdrowia życzą. **12**. Niech będzie wiadomo królowi, iż Żydowie, którzy wyszli od ciebie do nas, przyszli do Jeruzalem, miasta odpornego i złego, które budują, wywodząc mury jego i ściany oprawując. **13**. Teraz tedy niech będzie wiadomo królowi, iż jeśli ono miasto będzie zbudowane, a mury jego naprawione będą, podatku i cła, i dochodów rocznych nie dadzą i aż do królów ta szkoda przydzie. **14**. A my pamiętając na sól, którąśmy na pałacu królewskim jadali, a iż patrząc na królewskie urazy, za rzecz niesłuszną mamy, przetośmy posłali i oznajmili królowi, **15**. abyś poszukał w księgach historyj ojców twoich, a najdziesz napisano w kronikach i dowiesz się, iż ono miasto, miasto odporne jest a królom i ziemiam szkodliwe i wojny powstają w nim od dawnych dni, przeco i miasto same zburzone jest. **16**. Opowiadamy my królowi, iż jeśli ono miasto będzie zbudowane, a mury jego będą naprawione, dzierżawy za Rzeką mieć nie będziesz. **17**. Słowo posłał król do Reum Beelteem i Samsaj pisarza, i do innych, którzy w radzie ich byli, obywatelów Samaryjej, i innym za Rzeką, życząc zdrowia i pokoju. **18**. Skarga, którąście posłali do nas, jawnie jest czytana przede mną. **19**. I rozkazałem, i szukano, i naleziono, że to miasto z dawna królom się przeciwia i rozruchy, i walki w nim powstawają. **20**. Bo i królowie mocni byli w Jeruzalem, którzy i panowali nad wszelką krainą, która jest za Rzeką, dań też, cła i dochody bierali. **21**. Przetoż teraz słuchajcie wyroku: Brońcie tamtym mężom, aby tamto miasto nie było budowane, aż jeśliby podobno ode mnie rozkazano było. **22**. Patrzcie, abyście tego niedbale nie czynili i złe przeciw królom po lekku nie rosło. **23**. A tak kopia wyroku Artakserksa króla czytana jest przed Reumem Beelteem i Samsaj pisarzem, i radą ich. I jachali wskok do Jeruzalem do Żydów, i zabronili im ramieniem i mocą. **24**. Zaniechana jest tedy robota domu Pańskiego w Jeruzalem i nie budowano aż do roku wtórego królestwa Dariusza, króla Perskiego.

Rozdział 5

1. A Aggeus prorok i Zachariasz, syn Addo, prorokowali prorokując do Żydów, którzy w Żydowstwie i w Jeruzalem, w imię Boga Izraelskiego. **2**. Tedy powstali Zorobabel, syn Salatiel, i Jozue, syn Josedek,

i poczęli budować kościół Boży w Jeruzalem, a z nimi prorocy Boży pomagający im. **3**. W ten czas przyszedł do nich Tatanaj, który był książęciem za Rzeką, i Starbuzanaj, i radźce ich, i tak im mówili: Kto wam radził, żebyście ten dom budowali i mury jego naprawowali? **4**. Na cośmy im odpowiedzieli, co za imiona były ludzi, którzy byli przyczyną onego budowania. **5**. A oko Boga ich było nad starszymi żydowskimi i zahamować ich nie mogli. I zdało się, aby rzecz do Dariusza była odniesiona, a natenczas, aby dosyć uczynili przeciw onemu oskarżeniu. **6**. Kopia listu, który posłał Tatanaj, książę krainy za Rzeką, i Starbuzanaj, i radźce jego Arfasachczycy, którzy byli za Rzeką, do Dariusza króla. **7**. Mowa którą mu byli posłali, tak była napisana: Dariuszowi królowi, pokój wszelaki. **8**. Niech będzie wiadomo królowi, żeśmy jeździli do Żydowskiej krainy, do domu Boga wielkiego, który z kamienia nieciosanego budują i drzewo w ściany kładą; a tę robotę pilno wywodzą i roście w ręku ich. **9**. A tak pytaliśmy starszych onych i takeśmy im rzekli: Kto wam dał moc, abyście ten dom budowali i mury te naprawowali? **10**. Ale i imion ich pytaliśmy od nich, abyśmyć oznajmili, i wypisaliśmy imiona tych mężów, którzy są między nimi przedniejszy. **11**. A oni nam odpowiedzieli temi słowy: My jesteśmy słudzy Boga nieba i ziemie i budujemy kościół, który był zbudowany przed tą wielą lat i który był król Izraelski wielki zbudował i wywiódł. **12**. A gdy ojcowie naszy wzruszyli ku gniewu Boga niebieskiego, dał je w ręce Nabuchodonozora, króla Babilońskiego, Chaldejczyka; dom też ten zburzył i lud jego przeniósł do Babilonu. **13**. A pierwszego roku Cyrusa, króla Babilońskiego, Cyrus król dał wyrok, aby ten dom Boży zbudowano. **14**. Bo i naczynia kościoła Bożego złote i srebrne, które był Nabuchodonozor wybrał z kościoła, który był w Jeruzalem, i zaniósł je był do zboru Babilońskiego, wyniósł król Cyrus ze zboru Babilońskiego i dano je niejakiemu Sassabasarowi, którego też książęciem postanowił. **15**. I rzekł mu: Weźmi te naczynia a idź, a połóż je w kościele, który jest w Jeruzalem, a dom Boży niech będzie zbudowany na miejscu swoim. **16**. Natenczas tedy on Sassabasar przyszedł i założył fundamenty kościoła Bożego w Jeruzalem, i od onego czasu aż dotąd buduje się a jeszcze nie jest skończony. **17**. Teraz tedy, jeśli się zda rzecz dobra królowi, niech szukają w bibliotece królewskiej, która jest w Babilonie, jeśli król Cyrus roskazał budować dom Boży w Jeruzalem, a wolą królewską w tej rzeczy niechaj do nas pośle.

Rozdział 6

1. Darius tedy król rozkazał i szukali w bibliotece ksiąg, które były chowane w Babilonie; **2**. i naleziono w Ekbatanie, który jest zamek w Medeńskiej krainie, księgi jedne, i taka pamięć była w nich napisana. **3**. Roku pierwszego Cyrusa króla: Cyrus król dał wyrok, aby dom Boży był zbudowan, który jest w Jeruzalem, na miejscu gdzie by ofiary ofiarowano, a żeby założyli grunty, które by znosiły wyż sześćdziesiąt łokiet, a szerz sześćdziesiąt łokiet, **4**. trzy rzędy z kamieni nieciosanych i takież rzędy z drzewa nowego. A nakłady z domu królewskiego dane będą. **5**. Ale i naczynia kościoła Bożego złote i srebrne, które był Nabuchodonozor wyniósł z kościoła Jerozolimskiego a zaniósł je był do Babilonu, niech wrócone będą i odniesione do kościoła do Jeruzalem na miejsce swoje, które też położone są

w kościele Bożym. **6**. Teraz tedy, Tatanaj, książę krainy, która jest za Rzeką, Starbuzanaj, i rajce waszy Afarsacheowie, którzyście za Rzeką, odstąpcie od nich daleko **7**. a dopuśćcie, żeby był budowan kościół tamten Boży od książęcia Żydów i od starszych ich, aby dom Boży tamten zbudowali na swym miejscu. **8**. Alem i ja rozkazał, co by mieli czynić tamci starszy Żydowscy, aby był zbudowan dom Boży, to jest, aby z skrzynie królewskiej, to jest z poborów, które dawają z krainy za Rzeką, pilnie nakłady dawano tym mężom, aby się robocie nie przeszkadzało. **9**. A będzieli potrzeba, i cielce, i jagnięta, i koźlęta na całopalenie Bogu Niebieskiemu, zboże, sól, wino i oliwę, według porządku kapłanów, którzy są w Jeruzalem, niech im dawają na każdy dzień, aby w czym skarga nie była. **10**. A niechaj ofiarują ofiary Bogu Niebieskiemu i niech proszą za zdrowie królewskie i synów jego. **11**. Ode mnie tedy dekret jest uczyniony: Aby każdy człowiek, który by odmienił to rozkazanie, było wzięto drzewo z domu jego i było wystawione, i był przybit na nim, a dom jego aby był pospolity. **12**. A Bóg, który chciał, aby tam mieszkało imię swoje, niech rozproszy wszytkie królestwa i lud, który by ściągnął rękę swoję, aby się sprzeciwił a rozwalił ten tam dom Boży, który jest w Jeruzalem. Ja, Dariusz, postanowiłem wyrok, który chcę, aby się z pilnością wypełnił. **13**. Tatanaj tedy, książę krainy za Rzeką, i Starbuzanaj, i rada jego wedle tego, jako był rozkazał Dariusz król, z pilnością tak wykonali. **14**. A starszy Żydowscy budowali i powodziło się im według proroctwa Aggeusza proroka i Zachariasza, syna Addo. I budowali, i wystawili za rozkazaniem Boga Izraelowego i za rozkazaniem Cyrusa i Dariusza, i Artakserksa, królów Perskich. **15**. I dokonali tego domu Bożego aż do trzeciego dnia miesiąca Adar, który jest rok szósty królestwa Dariusza króla. **16**. I uczynili synowie Izraelowi, kapłani i Lewitowie, i inni z synów przeprowadzenia, poświącanie domu Bożego z radością. **17**. I ofiarowali na poświęcenie domu Bożego cielców sto, baranów dwie ście, baranków czterzy sta, kozłów od kóz za grzech wszytkiego Izraela dwanaście, według liczby pokoleni Izraelskich. **18**. I postanowili kapłany w rzędziech ich i Lewity w przemianach swoich nad służbą Bożą w Jeruzalem, jako napisano w księgach Mojżeszowych. **19**. I uczynili synowie Izraelscy przeprowadzenia Paschę czternastego dnia księżyca pierwszego. **20**. Bo się byli oczyścili kapłani i Lewitowie jako jeden: wszyscy czyści na ofiarowanie Paschy wszytkim synom przeprowadzenia i braciej swej kapłanom, i sobie. **21**. I jedli synowie Izraelscy, którzy się byli wrócili z przeprowadzenia, i wszyscy, którzy się byli odłączyli od plugastwa narodów ziemskich ku nim, żeby szukali JAHWE Boga Izraelskiego. **22**. I uczynili święto przaśników przez siedm dni z weselem: bo je był uweselił JAHWE i obrócił był serce króla Assur ku nim, aby pomagał rękom ich w budowaniu domu JAHWE Boga Izraelowego.

Rozdział 7

1. A po tych słowiech za królestwa Artakserksa, króla Perskiego, Ezdrasz, syn Saraji, syna Azariasza, syna Helcjasza, **2**. syna Sellum, syna Sadok, syna Achitob, **3**. syna Amariasza, syna Azariasza, syna Marajot, **4**. syna Zarahiasza, syna Ozi, syna Bokci, **5**. syna Abisue, syna Finees, syna Eleazar, syna

Aarona, kapłana od początku **6**. ten Ezdrasz wyszedł z Babilonu: a ten pisarz prędki w zakonie Mojżeszowym, który dał JAHWE Bóg Izraelowi. I dał mu król, według ręki JAHWE Boga jego nad nim, wszytkę prośbę jego. **7**. I wyszło z synów Izrael i z synów kapłańskich, i z synów Lewickich, i z śpiewaków, i z odźwiernych, i z Natinejczyków do Jeruzalem roku siódmego Artakserksa króla. **8**. I przyszli do Jeruzalem miesiąca piątego, ten jest siódmy rok królewski. **9**. Bo pierwszego dnia miesiąca pierwszego począł wychodzić z Babilonu, a pierwszego dnia miesiąca piątego przyszedł do Jeruzalem według ręki Boga jego dobrej nad nim. **10**. Bo Ezdrasz przygotował serce swe, aby szukał zakonu PANSKIEGO, i czynił, i nauczał w Izraelu przykazania i sądu. **11**. A wypis listu wyroku ten jest, który dał król Artakserkses Ezdraszowi kapłanowi, pisarzowi uczonemu w mowiech i w przykazaniach PANSKICH i w Ceremoniach jego w Izraelu. **12**. Artakserkses, król królów, Ezdraszowi kapłanowi, pisarzowi prawa Boga niebieskiego, wielce uczonemu, zdrowia. **13**. Ode mnie dekret wyszedł, aby komukolwiek by się podobało w królestwie moim z ludu Izraelskiego i z kapłanów jego, i z Lewitów iść do Jeruzalem, szedł z tobą. **14**. Albowiemeś posłan od króla i od siedmi radnych panów jego, abyś nawiedził Żydowską ziemię i Jeruzalem w zakonie Boga twego, który jest w ręku twoich, **15**. a żebyś niósł srebro i złoto, które król i rada jego dobrowolnie ofiarowali Bogu Izraelowemu, którego przybytek jest w Jeruzalem. **16**. I wszytko srebro i złoto, które byś kolwiek nalazł we wszytkiej ziemi Babilońskiej i lud by chciał ofiarować, i z kapłanów, co by dobrowolnie ofiarowali domowi Boga swego, który jest w Jeruzalem, **17**. przezpiecznie weźmi i z tych pieniędzy z pilnością nakup cielców, baranów, baranków i obiat, i mokrych ofiar ich, a ofiaruj je na ołtarzu kościoła Boga waszego, który jest w Jeruzalem. **18**. Ale i jeśli co tobie i braciej twej będzie się podobało z ostatka srebra i złota uczynić według woli Boga waszego, czyńcie. **19**. Naczynie też, które tobie dają dla służby domu Boga twego, oddaj przed obliczności Boga w Jeruzalem. **20**. Ale i inne rzeczy, których by było potrzeba w dom Boga twego, ilekolwiek będzie potrzeba, abyś nałożył, będzie dano z skarbu i pieniędzy królewskich, **21**. i ode mnie. Ja, król Artakserkses, postanowiłem i dałem dekret wszytkim stróżom skrzyni pospolitej, którzy są za rzeką, czegokolwiek od was żądać będzie Ezdrasz kapłan, pisarz zakonu Boga niebieskiego, abyście bez omieszkania dali **22**. aż do sta talentów srebra i aż do sta korcy pszenice, i aż do sta batów wina, i do sta batów oliwy, a soli bez miary. **23**. Wszytko, co należy do obrzędu Boga Niebieskiego, niech będzie oddano z pilnością w domu Boga niebieskiego: by się snadź nie rozgniewał na królestwo króla i synów jego. **24**. Wam też oznajmujemy o wszytkich kapłanach i Lewitach, i śpiewakach, i odźwiernych, Natynejczykach i sługach domu Boga tego, żebyście nie mieli mocy cła, dani i rocznego obroku wkładać na nie. **25**. A ty, Ezdraszu, według mądrości Boga twego, która jest w ręce twojej, postanów sędzie i urzędniki, żeby sądzili wszytkiemu ludowi, który jest za Rzeką, to jest tym, którzy znają zakon Boga twego, ale i nieumiejętne beśpiecznie nauczajcie. **26**. A wszelki, który by nie pełnił zakonu Boga twego i zakonu królewskiego pilnie, będzie o nim sąd abo na śmierć, abo na wygnanie, abo na skaranie na majętności jego, abo więc na więzienie. **27**. Błogosławiony JAHWE Bóg ojców naszych, który to dał

w serce królewskie, aby wsławił dom PANSKI, który jest w Jeruzalem, **28**. a ku mnie skłonił miłosierdzie swe przed królem i radą jego, i wszytkimi możnemi książęty królewskimi, a ja umocniony ręką JAHWE Boga mego, która była nade mną, zgromadziłem z Izraela przedniejsze, którzy by szli ze mną.

Rozdział 8

1. Ci tedy są przedniejszy domów i ród onych, którzy wyszli ze mną za królowania Artakserksa, króla z Babilonu. **2**. Z synów Finees, Gersom. Z synów Itamar, Daniel. Z synów Dawidowych, Hattus. **3**. Z synów Sechemiaszowych, synów Faros, Zachariasz, a z nim naliczono mężów sto pięćdziesiąt. **4**. Z synów Fahat Moab, Elioenaj, syn Zarehe, a z nim dwie ście mężów. **5**. Z synów Sechemiaszowych, syn Ezechiel, a z nim trzy sta mężów. **6**. Z synów Adan, Abed, syn Jonatan, a z nim pięćdziesiąt mężów. **7**. Z synów Alam, Izajasz, syn Ataliaszów, a z nim siedmdziesiąt mężów. **8**. Z synów Safatiaszowych, Zebedia, syn Michael, a z nim ośmdziesiąt mężów. **9**. Z synów Joab, Obedia, syn Jahiel, ą z nim dwie ście ośmnaście mężów. **10**. Z synów Selomit, syn Josfiów, a z nim sto sześćdziesiąt mężów. **11**. Z synów Bebaj, Zachariasz, syn Bebaj, a z nim dwadzieścia ośm mężów. **12**. Z synów Azgad, Johanan, syn Ekcetan, a z nim sto i dziesięć mężów. **13**. Z synów Adonikam, którzy byli ostateczni, a te imiona ich: Elifelet i Jehiel, i Samajas, a z nimi sześćdziesiąt mężów. **14**. Z synów Begui, Utaj i Zachur, a z nimi siedmdziesiąt mężów. **15**. A zgromadziłem je do rzeki, która wchodzi do Ahawa, i mieszkaliśmy tam trzy dni i szukałem między ludem i kapłany synów Lewi, i nie nalazłem tam. **16**. A tak posłałem Eliezer i Ariel, i Semejasza, i Elnatan, i Jarib, i drugiego Elnatan, i Natan, i Zachariasza, i Mosollam, przełożone, i Jojarib, i Elnatan, mędrce. **17**. I posłałem ich do Eddo, który jest pierwszy na miejscu Chasfijej, i włożyłem w usta ich słowa, które by mówili do Eddo i do braciej jego Natynejczyków na miejscu Chasfijej, aby nam przywiedli sługi domu Boga naszego. **18**. I przywiedli nam, przez rękę Boga naszego dobrą nad nami, męża nauczonego z synów Moholi, syna Lewi, syna Izrael, i Sarabiasza, i syny jego, i braciej jego, ośmnaście; **19**. i Hasabiasza, a z nim Izajasza, synów Merari i braciej jego, i synów jego, dwadzieścia; **20**. i z Natynejczyków, które był dał Dawid i książęta na posługi Lewitom, Natynejczyków dwie ście dwadzieścia. Wszyscy ci imiony swemi byli mianowani. **21**. I zapowiedziałem tam post u rzeki Ahawa, abyśmy się dręczyli przed Panem Bogiem naszym a prosili od niego drogi prostej sobie i synom naszym, i wszytkiej majętności naszej. **22**. Bom się wstydał prosić u króla pomocy i jezdnych, którzy by nas bronili od nieprzyjaciela na drodze, bośmy mówili królowi: Ręka Boga naszego jest nad wszytkimi, którzy go szukają w dobroci, a panowanie jego i moc jego, i zapalczywość nad wszytkimi, którzy go opuszczają. **23**. I pościliśmy, i prosiliśmy Boga naszego o to, i powiodło się nam szczęśliwie. **24**. I odłączyłem z książąt kapłańskich dwanaście: Sarabiasza i Hasabiasza, a z nimi z braciej ich dziesięć. **25**. I odważyłem im srebro i złoto, i naczynie poświęcone domu Boga naszego, które był ofiarował król i rady jego, i książęta jego, i wszytek Izrael z tych, którzy się byli należli; **26**. i odważyłem w ich ręku srebra talentów sześć set pięćdziesiąt i sto naczynia srebrnego, złota sto talentów, **27**. a czasz złotych

dwadzieścia, które miały po tysiąc czerwonych złotych, a naczynia miedzi jasnej barzo dobrej dwoje, piękne jako złoto. **28**. I rzekłem im: Wyście święci PANSCY i naczynie święte, i srebro, i złoto, które dobrowolnie jest ofiarowane JAHWE Bogu ojców waszych: **29**. czujcież a strzeżcie, aż odważycie przed książęty kapłanów i Lewitów, i przed książęty domów Izraelskich w Jeruzalem do skarbu domu PANSKIEGO. **30**. I wzięli kapłani i Lewitowie wagę srebra i złota, i naczynia, żeby odnieśli do Jeruzalem do domu Boga naszego. **31**. A tak ruszyliśmy się od rzeki Ahawa dwunastego dnia księżyca pierwszego, abyśmy szli do Jeruzalem, a ręka Boga naszego była nad nami i wybawił nas z ręki nieprzyjaciela i czyhającego na drodze. **32**. I przyszliśmy do Jeruzalem, i mieszkaliśmy tam trzy dni. **33**. A czwartego dnia odważono srebro i złoto, i naczynie w domu Boga naszego przez rękę Meremot, syna Uriasza kapłana, a z nim Eleazar, syn Fineesów, a z nimi Jozabed, syn Jozuego, i Noadaja, syn Bennoj, Lewitowie, **34**. według liczby i wagi wszytkich rzeczy; i spisano wszytkę wagę czasu onego. **35**. Ale i którzy byli przyszli z poimania, synowie przeprowadzenia, ofiarowali całopalenia Bogu Izraelowemu, cielców dwanaście, za wszytek lud Izraelski, baranów dziewięćdziesiąt sześć, baranków siedmdziesiąt siedm, kozłów za grzech dwanaście: wszytko na całopalenie JAHWE. **36**. A wyroki królewskie oddali panom, którzy byli od oczu królewskich, i książętam za rzeką i wywyższyli lud i dom Boży.

Rozdział 9

1. A gdy się to odprawiło, przystąpili do mnie przełożeni, mówiąc: Nie odłączył się lud Izraelski, kapłani i Lewitowie, od narodów ziem i od obrzydłości ich, to jest od Chananejczyka i Hetejczyka, i Ferezejczyka, i Jebuzejczyka, i Ammonitów, i Moabitów, i Egipcjanów, i Amorejczyków, **2**. bo spojmowali córki ich sobie i synom swym i pomieszali nasienie święte z ludźmi ziem. Ręka też książąt i urzędu w tym przestępstwie pierwsza była. **3**. A gdym usłyszał tę rzecz, rozdarłem płaszcz mój i suknią i rwałem włosy na głowie mojej i brodzie, i siedziałem smutny. **4**. I zeszli się do mnie wszyscy, którzy się bali słowa Boga Izraelowego dla przestępstwa tych, którzy się byli z niewolej wrócili, a jam siedział smutny aż do ofiary wieczornej. **5**. A w ofiarę wieczorną wstałem z utrapienia mego a rozdarszy płaszcz i suknią, poklęknąłem na kolana moje i rozciągnąłem ręce swe ku JAHWE Bogu memu, **6**. i rzekłem: Boże mój! Wstyd ci mię a sromam się podnieść oblicze moje do ciebie, bo nieprawości nasze rozmnożyły się nad głowę naszę i grzechy nasze urosły aż do nieba, **7**. ode dni ojców naszych, lecz i my sami zgrzeszyliśmy ciężko aż do dnia tego. A prze nieprawości nasze wydaniśmy sami i królowie naszy, i kapłani naszy w ręce królów ziemskich i pod miecz, i w niewolą, i na łup, i na zawstydzenie twarzy, jako i dnia tego. **8**. A teraz jakoby trochę i na mały czas stała się prośba nasza u JAHWE Boga naszego, żeby nam zostawiono ostatek i dany był kołek na miejscu jego świętym, i oświecił oczy nasze Bóg nasz a dał nam trochę żywota w niewolstwie naszym. **9**. Bośmy niewolnicy, a w niewolej naszej nie opuścił nas Bóg nasz, ale nakłonił na nas miłosierdzie przed królem Perskim, aby nam dał żywot i wywyższył

dom Boga naszego, i zbudował spustoszenia jego, i dał nam płot w Judzie i w Jeruzalem. **10**. A teraz co rzeczemy, Boże nasz, potym? Bośmy opuścili przykazania twoje, **11**. któreś rozkazał w ręce sług twoich proroków, mówiąc: Ziemia, do której wy wchodzicie, abyście ją posiedli, ziemia plugawa jest wedle plugastwa narodów i inszych ziem i obrzydłości onych, którzy ją napełnili od brzegu aż do brzegu w splugawieniu swym. **12**. Teraz tedy córek waszych nie dajcie synom ich i córek ich nie bierzcie synom waszym, i nie szukajcie pokoju ich i szczęścia ich aż do wieku: abyście byli umocnieni i pożywali dóbr ziemie, żebyście dziedzice mieli syny wasze aż na wieki. **13**. A po wszytkim, co przyszło na nas dla uczynków naszych złych i dla grzechu naszego wielkiego, żeś ty, Boże nasz, wybawił nas z nieprawości naszej i dałeś nam zbawienie jako jest dziś, **14**. abyśmy się nie wracali i nie gwałcili przykazania twego, i nie wstępowali w małżeństwa z narody tych obrzydłości. Izaliś się rozgniewał na nas aż do zginienia, żebyś nam nie zostawił ostatków na wybawienie? **15**. JAHWE Boże Izraelów, tyś jest sprawiedliwy: żeśmy zostali, którzy byśmy byli wybawieni jako dnia tego. Otośmy przed tobą w przewinieniu naszym: bo nie może się ostać przed tobą dla tego.

Rozdział 10

1. Tak tedy gdy się modlił Ezdrasz i gdy wzywał płacząc, i leżał przed kościołem Bożym, zebrało się do niego z Izraelczyków zgromadzenie barzo wielkie mężów i niewiast, i dzieci, i płakał lud płaczem wielkim. **2**. I odpowiedział Secheniasz, syn Jehiel, z synów Elam, i rzekł Ezdraszowi: Myśmy wystąpili przeciw Bogu naszemu i spojmowaliśmy żony obce z ludu ziemie. A teraz, jeśli jest za to pokuta w Izraelu, **3**. uczyńmy przymierze z JAHWE Bogiem naszym, że porzucimy wszytkie żony i te, którzy z tych się urodzili. Według wolej Pańskiej i tych, którzy się boją przykazania JAHWE Boga naszego. Niechaj będzie według zakonu. **4**. Wstańże: na cię należy stanowić, a my będziem z tobą. Zmocni się a czyń! **5**. Wstał tedy Ezdrasz i poprzysiągł książęta kapłańskie i Lewickie, i wszytkiego Izraela, żeby uczynili wedle tego słowa: i przysięgli. **6**. I wstał Ezdrasz przed domem Bożym, i szedł do komory Johanana, syna Eliasib, i wszedł tam, chleba nie jadł i wody nie pił, bo żałował przestępstwa tych, którzy się byli z niewoli wrócili. **7**. I puszczono głos w Judzie i w Jeruzalem do wszytkich synów przeprowadzenia, aby się zgromadzili do Jeruzalem, **8**. a wszelki, który by nie przyszedł za trzy dni według uradzenia książąt i starszych, będzie wzięta wszytka majętność jego i sam będzie wyrzucon z gromady przeprowadzenia. **9**. Zeszli się tedy wszyscy mężowie Judzcy i Beniaminowi do Jeruzalem za trzy dni, ten jest miesiąc dziewiąty, dwudziestego dnia miesiąca, i siedział wszytek lud na placu domu Bożego, drżąc dla grzechu i dla dżdżów. **10**. I wstał Ezdrasz kapłan, i rzekł do nich: Wyście wystąpili i spojmowaliście żony obce, abyście przydali do grzechu Izrael. **11**. A teraz dajcie wyznanie JAHWE Bogu ojców waszych a uczyńcie upodobanie jego, a odłączcie się od narodów ziemie i od żon obcych. **12**. I odpowiedziało wszytko zgromadzenie, i rzekło głosem wielkim: Według słowa twego do nas, tak się niechaj zstanie. **13**. Ale jednak, iż lud wielki jest i czas dżdżysty, a nie możemy stać na dworze, a sprawa

nie jest jednego dnia albo dwu (bośmy barzo zgrzeszyli w tej mowie), **14**. niechaj będą postanowieni przełożeni we wszytkim zgromadzeniu. A wszyscy w mieściech naszych, którzy pojęli żony obce, niech przychodzą na czas postanowiony, a z nimi starszy po mieście i mieście i sędziowie jego, aż się odwróci gniew Boga naszego od nas dla tego grzechu. **15**. Jonatan tedy, syn Azahel, i Jazja, syn Tekue, byli na to wysadzeni, a Mesollam i Sebetaj, Lewit, pomagali im. **16**. I uczynili tak synowie przeniesienia. I poszli Ezdrasz kapłan i mężowie przełożeni familij do domów ojców swoich, i wszyscy po imionach swoich. I zasiedli pierwszego dnia miesiąca dziesiątego, aby się o rzeczy pytali. **17**. I odprawili się wszyscy mężowie, którzy byli pojęli żony obce, aż do pierwszego dnia miesiąca pierwszego. **18**. I naleźli się z synów kapłańskich, którzy byli pojęli żony obce. Z synów Jozue, syna Jesedek, i bracia jego: Maasja i Eliezer, i Jarib, i Godolia. **19**. I dali ręce swe, że mieli odrzucić żony swe, a za występ swój barana z owiec ofiarować. **20**. A z synów Emmer: Hanani i Zebedia; **21**. a z synów Harim, Maasja i Elia, i Semeja, i Jehiel, i Ozjasz; **22**. a z synów Feshur: Elioenaj, Maasja, Ismael, Natanael, Jozabed i Elasa. **23**. I z synów Lewitów: Jozabed i Semei, i Celaja (ten jest Kalito), Fataja, Juda i Eliezer. **24**. A z śpiewaków: Eliasib. A z odźwiernych: Sellum i Telem, i Uri. **25**. I z Izraela z synów Faros: Remeja i Jezja, i Melchia, i Miamin, i Eliezer, i Melchia, i Banea; **26**. a z synów Elam: Matania, Zachariasz i Jehiel, i Abdi, i Jerimot, i Elia; **27**. a z synów Zetua: Elioenaj, Eliasib, Matania i Jerimot, i Zabad, i Aziza; **28**. a z synów Bebaj: Johanan, Hanania, Zabbaj, Atalaj; **29**. a z synów Bani: Mosollam i Melluch, i Adaja, Jasub i Saal, i Ramot; **30**. a z synów Fahat Moab: Edna i Chalal, Banajas i Maasjas, Matanias, Beseleel, Bennuj i Manasse; **31**. a z synów Herem: Eliezer, Jozue, Melchias, Semejas, Symeon, **32**. Beniamin, Maloch, Samarias; **33**. a z synów Hasom: Matanaj, Matata, Zabad, Elifelet, Jermaj, Manasse, Semei; **34**. z synów Bani: Maaddi, Amram i Uel, **35**. Baneas i Badajas, Cheliau, **36**. Wania, Marimut i Eliasib, **37**. Matanias, Matanaj i Jasi, **38**. i Bani, i Bennuj, Semei **39**. i Salmias, i Natan, i Adajas, **40**. i Mechnedebaj, Sesaj, Saraj, **41**. Ezrel i Selemiau, Semeria, **42**. Sellum, Amaria, Jozef; **43**. z synów Nebo: Jehiel, Matatias, Zabad, Zabina, Jeddu i Joel, i Banaja. **44**. Ci wszyscy wzięli byli żony obce, a były z nich niewiasty, które były porodziły syny.

Biblia Jakuba Wujka – przekład Biblii na język polski wykonany przez jezuitę, Ks. Jakuba Wujka, wydany w całości po raz pierwszy w roku 1599. Wujek pracował nad nią w latach 1584–1595.